

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลยางขี้นก
อำเภอเขียงใน จังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนภายในตำบล ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ ประกอบกับ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ที่แก้ไข เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบ ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมา กำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และ ข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบฯ องค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสมและงบประมาณเงินอุดหนุน พร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ และสามารถใช้ในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลยางขึ้นกให้มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

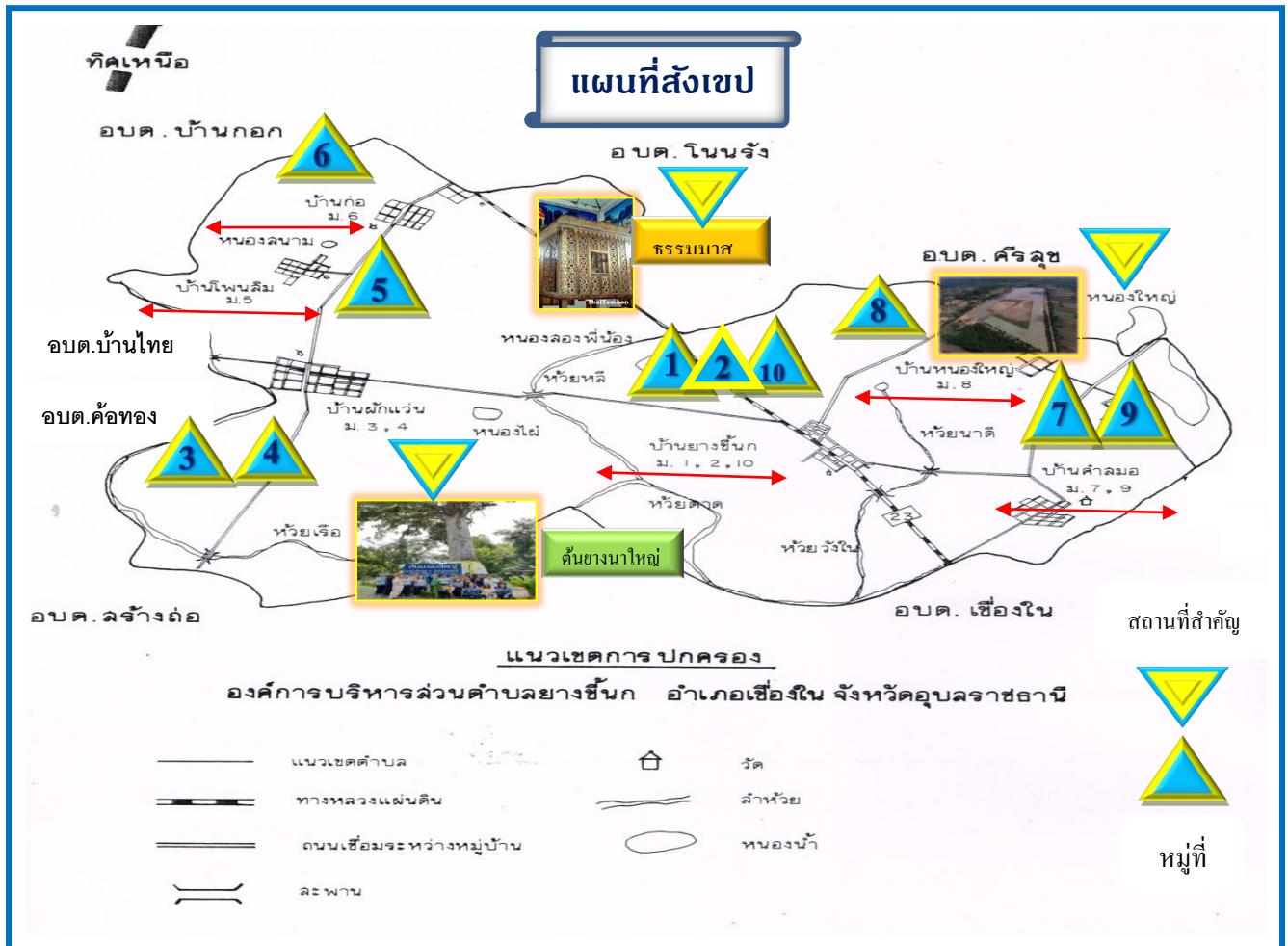
๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล "บ้านยางชื่น" เดิมบริเวณด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านยางชื่น ก มีหนองน้ำใหญ่ และมีต้นยางนาขึ้นเป็นจำนวนมากและบริเวณต้นยางมีนกกระยะขาวจำนวนมาก เมื่อพlobค่า นกกระยะขาวจะมานอนรวมกันบริเวณต้นยางนา ทำให้มีนกจำนวนมากในตอนเช้าจะมีขึ้นกเต็มพื้นที่ขนาดกว้าง ชาวบ้านสามารถมาเก็บขึ้นกได้ต้นยาง เพื่อนำไปเป็นปุ๋ยใช้ในการเกษตรได้ เมื่อชาวบ้านพยายามก่อตั้งบ้านเรือน ใกล้บริเวณหนองน้ำเนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า "บ้านยางชื่น" จนถึงทุกวันนี้

ตำบลยางชื่น ตั้งอยู่ที่ ๑ บ้านยางชื่น อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ ๓๔๑๕๐ ระยะทางห่างจากอำเภอเขื่องใน ประมาณ ๗ กิโลเมตร ใช้ เวลาเดินทางประมาณ ๗ นาที ส่วนระยะทางห่างจาก จังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ ๔๖ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๔๐ นาที

โดยตำบลยางชื่น ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอเขื่องใน อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอ เขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลยางชื่น มีพื้นที่ประมาณ ๔๖.๕๐ ตารางกิโลเมตร เนื้อที่ประมาณ ๒๙,๐๖๒ ไร่

มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกันท้องถิ่นใกล้เคียง และจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้		
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลโนนรังและศรีสุข
ทิศใต้	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลค้อทองและสร้างถ่อ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเรือและหนองเหล่า
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทยและเทศบาลตำบลบ้านกอก
ระยะห่างจากจังหวัดยโสธร ประมาณ ๖๘ กิโลเมตร		

แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางขี้นก อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศกมีลักษณะเป็นที่ดอน และที่ราบลุ่ม มีคลองชลประทาน ไหลผ่าน มีแหล่งน้ำธรรมชาติ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ ของ ตำบลยางขึ้นก ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจําฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทย ตั้งแต่ ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้ พื้นที่ตำบล มี อากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้น จากทะเลและ มหาสมุทรเข้าปก คลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน (ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม) ทำให้มีฝนตกชุก ทั่วไป

ฤดูกาลของพิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทย สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

(๑) ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งเป็นช่วง ที่มีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง โดยมีอากาศหนาว จัด ในบางวัน และเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ อิทธิพลของ บริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่ แผ่ลงปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

(๒) ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงที่มี อากาศ ร้อนอบอ้าวโดยทั่วไป โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี

(๓) ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ มรสุม ตะวันตก เฉียงใต้พัดເօความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย ประกอบกับในช่วงดังกล่าว ร่องความกด อากาศต่ำ ที่พาดอยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาค ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้น และมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือน พฤษภาคม เป็นต้นไป โดยเฉพาะเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปี

๑.๔ ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วนดินเหนียวพื้นราบเหมาะสมในการทำเกษตรและปลูกข้าว

๑.๔ ลักษณะของแหล่งน้ำ มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน มีห้วย ห้วยหลี ห้วยวังใน ห้วยนาดี ห้วยตาด ห้วยเรือ มีบ่อ บึง หนองสองพี่น้อง หนองใหญ่ หนองไผ่ หนองสิม หนองเม็ก หนองหลา หนองเม่า

๑.๕ ลักษณะของไม้และป่าไม้ ป่าชุมชน เป็นพื้นที่ป่าในที่สาธารณะประโยชน์ ราชภูรใช้เป็นที่ แหล่งอาหาร แหล่งสมุนไพร และเลี้ยงสัตว์ กอปรกับ เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงระบบ生物ศน์ ตามโครงการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี

๒. ด้านการปกครอง/การเมือง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลยางขึ้นก แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน อยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก ทั้งหมด

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
๑	ยางขึ้นก
๒	ยางขึ้นก
๓	ผักแวง
๔	ผักแวง
๕	โนนสิน
๖	ก่อน้อย
๗	คำสมอ
๘	หนองใหญ่
๙	คำสมอ
๑๐	ยางขึ้นก

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน มีการเลือกตั้งครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ มี นายนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาจากการเลือกตั้ง และมีสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก หมู่บ้านละ ๒ คน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน รวม ๒๐ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จากข้อมูลและสถิติประชากรตามทะเบียนราษฎร มีจำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น ๔,๘๙๗ คน แยกเป็นชาย ๒,๔๕๔ คน หญิง ๒,๔๔๓ คน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย ๑๐๒ คน / ตารางกิโลเมตร

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร แยกตามเพศ		จำนวนประชากร รวม (คน)	จำนวน ครัวเรือน (หลังคาเรือน)
		เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)		
๑	ยางขึ้นก	๒๒๕	๒๐๗	๔๓๒	๑๗๗
๒	ยางขึ้นก	๑๔๕	๑๔๕	๒๙๐	๙๖
๓	ผักแวง	๓๘๐	๔๐๗	๗๘๗	๒๗๔
๔	ผักแวง	๓๖๐	๓๕๓	๗๑๓	๑๙๔
๕	โนนสิม	๒๒๘	๒๓๖	๔๖๔	๑๓๔
๖	ก้อนน้อย	๒๗๕	๒๕๖	๕๓๑	๑๖๑
๗	คำสมอ	๒๑๑	๒๑๙	๔๓๐	๑๔๖
๘	หนองใหม่	๒๗๑	๒๕๑	๕๒๒	๑๕๔
๙	คำสมอ	๑๔๑	๑๕๓	๒๙๔	๙๓
๑๐	ยางขึ้นก	๑๔๔	๑๖๔	๓๑๘	๑๐๖
รวม ๑๐ หมู่บ้าน		๒,๔๕๐	๒,๔๔๓	๔,๘๙๓	๑,๔๙๐

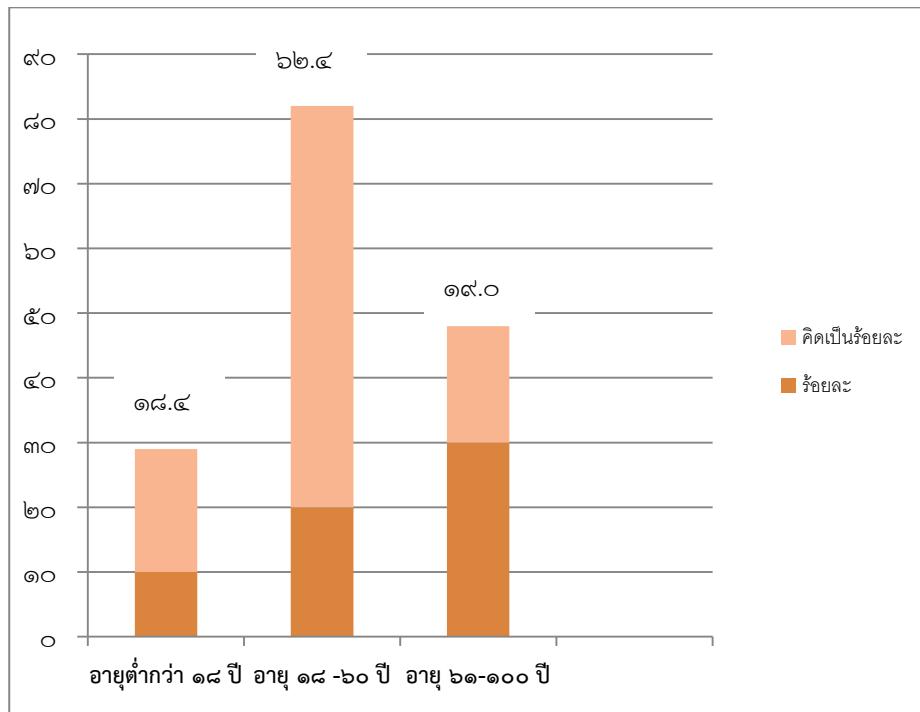
๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนประชากรจำแนกตามช่วงอายุ

รายละเอียด	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม
จำนวนประชากรเยาวชน (อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี)	๔๖๓	๔๖๒	๙๒๕
จำนวนประชากร (อายุ ๑๕ - ๖๐ ปี)	๑,๔๕๓	๑,๔๘๗	๓,๙๓๐
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ (อายุมากกว่า ๖๐ ปี)	๔๗๙	๔๗๗	๙๕๖
รวม	๒,๔๑๕	๒,๔๓๖	๔,๘๕๑

หมายเหตุ : ข้อมูลอ้างอิงจากสำนักทะเบียนราษฎร์ อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔

แผนภูมิ ๓.๒ แสดงช่วงอายุและจำนวนประชากร
องค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๑๐๐ อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๘๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ ๆ ได้ การแก้ปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

๔.๑.๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก จำนวน ๕ แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านยางขึ้นก
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผักแวง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพนสิม
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคำสมอ – หนองใหญ่ (สุนทรีธรรม)
- ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดก่อนน้อย (ศูนย์วัด)
 - จำนวนผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย ๑๕ คน
 - จำนวนเด็กปฐมวัย ๑๖๘ คน

๔.๑.๒ โรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนบ้านยางขึ้นก
๒. โรงเรียนบ้านผักแวง (ผักแวงวิทยาคาร)
๓. โรงเรียนบ้านโพนสิม (เสมอวิทยาคาร)
๔. โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
๕. โรงเรียนบ้านก่อแสนสำราญสามัคคี

- จำนวนบุคลากรทางการศึกษา - จำนวนเด็กนักเรียน	๑๙ คน
๒๕๗ คน |
|--|-----------------|

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางขึ้นก
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลผักแวง

- อัตราการมีและใช้ส้วมระดับน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

จากข้อมูล การก่อเหตุอาชญากรรม ของตำบลยางขึ้นก ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในตำบลยางขึ้นกที่ผ่านมา มีผู้เสพที่เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และฝึกอบรม และยังไม่พบผู้ค้า เนื่องจากได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ โดย การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ และได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้เป็นอย่างดี

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- ผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๙๙๘ ราย
- ผู้พิการที่รับเบี้ยความพิการ จำนวน ๒๔๑ ราย
- ผู้ป่วยเอดส์ (HIV) ที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยแล้ว จำนวน ๒ ราย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

จากถนนสายเอเชีย A ๑๔ (ทางหลวงหมายเลข ๒๓)

การคมนาคมทางบก ได้แก่

๑. กรุงเทพ - อุบลราชธานี (สาย ๒๕)
๒. อุบลราชธานี - อุดร
๓. คำเขื่อนแก้ว - อุบลราชธานี

๕.๒ การไฟฟ้า รับผิดชอบและดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาอำเภอเขื่องในปัจจุบันมีไฟฟ้าอย่างทั่วถึง ทุกหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และกำลังพัฒนาและขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าแสงสว่างให้ทั่วถึง

๕.๓ การประปา

ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๗ สถานี

๑. สถานีประปาบ้านยางขึ้นก ม.๑	รับผิดชอบ ม. ๑,๒ และ ๑๐
๒. สถานีประปาบ้านผักแวง ม.๓	รับผิดชอบ ม.๓
๓. สถานีประปาบ้านผักแวง ม.๔	รับผิดชอบ ม.๔
๔. สถานีประปาบ้านโนนสิม ม.๕	รับผิดชอบ ม.๕
๕. สถานีประปาบ้านก่อน้อย ม.๖	รับผิดชอบ ม.๖
๖. สถานีประปาบ้านคำสมอ ม.๗	รับผิดชอบ ม.๗,๘
๗. สถานีประปาบ้านหนองใหญ่ ม.๘	รับผิดชอบ ม.๘

๕.๔ โทรศัพท์ ในเขตตำบลยางขึ้นก มีการสื่อสารที่สำคัญได้แก่ ทางโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์เคลื่อนที่ และมีเครือข่ายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ AIS, DTAC, True

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร ประชารส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก ประกอบอาชีพด้านการเกษตร เช่น เพาะเห็ดนางฟ้า เพาะเห็ดขอน เพาะเห็ดฟาง ทำสวนยาง ทำนา ปลูกข้าว (ทุกหมู่บ้าน) อาชีพหลักของประชากรในเขตตำบลยางขึ้นก คือ ทำนาเป็นอาชีพหลัก ผลผลิตเฉลี่ย ๔๕๐ กิโลกรัม/ไร่

- อาชีพทำนา	๘๐	เปอร์เซ็นต์
- อาชีพรับราชการและค้าขาย	๑๐	เปอร์เซ็นต์
- อาชีพรับจ้างทั่วไป	๑๐	เปอร์เซ็นต์

๖.๒ การประมง การประมงในเขตตำบลยางขึ้นกไม่มี เพราะพื้นที่ในตำบลยางขึ้นกเป็นที่ราบเนิน และมีความแห้งแล้งไม่เหมาะสมแก่การทำการประมง แต่ก็มีแหล่งน้ำเพื่อการจับปลาตามห่วงๆ ในแต่ละหมู่บ้าน

๖.๓ การปศุสัตว์ ในพื้นที่ภายในตำบลยางขึ้นกมีการเลี้ยงสัตว์รายในครัวเรือน และปศุสัตว์เพื่อการพาณิชย์ เช่น การเลี้ยงหมู การเลี้ยงวัว การเลี้ยงกบ การเลี้ยงปลา การเลี้ยง เป็ด ไก่ การเลี้ยงหนูพุก การเลี้ยงแพะ การเลี้ยงจิงโจ้ ไว้เพื่อบริโภคและจำหน่าย

๖.๔ การบริการ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก

- ธนาคาร	๔	แห่ง
- อู่ซ่อมรถ	๕	แห่ง
- ปั๊มน้ำมัน(ปั๊มหลอด)	๖	แห่ง
- โรงสี	๑๐	แห่ง
- ร้านค้า	๒๕	แห่ง
- รีสอร์ท	๒	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว ตำบลยางขึ้นกได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ สถานที่ท่องเที่ยวเพื่อนำรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนี้

๑. วัดป่าสาขาวัดหนองป่าพง เดิมเป็นสำนักสงฆ์ใช้เป็นที่ปฏิบัติธรรมและวิปัสสนาของศาสนานพุทธสายธรรมยุทธ ภายในวัดมีรูปปั้น ๑๒ รัศมี และมีหònองน้ำ มีพระไทยและพระชาวต่างประเทศมาแสวงบุญ บรรยายการสร้างรื่นเริงมีต้นไม้มגוามา จึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการเยี่ยมชม

๒. ธรรมชาติโบราณ เป็นธรรมชาติที่สร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง แกะสลักด้วยหลวงลายกนก ประดับด้วยกระจากแก้ว ใช้สำหรับให้พระสงฆ์นั่งแสดงพธรรมเทศนาในงานบุญมหาชาติ มีอายุประมาณ ๑๒๕ ปี

๓. ต้นยางนาใหญ่ มีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดอุบลราชธานี ขนาดคนรอบ ๙ คน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๗๕๐ ซม. อยู่ที่บ้านพักแวน หมู่ที่ ๔ ต.ยางขึ้นก อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี

๔. ตลาดค้าริมทาง ตั้งอยู่ริมถนนแจ้งสนิท ห่างจากอำเภอเขื่องในประมาณ ๔ กิโลเมตร จำหน่ายสินค้าที่เป็นของป่าทุกชนิด เช่น เห็ดโคน เห็ดโคไก เห็ดเผา เห็ดละโงก ผลไม้จากป่า สมุนไพร ฯลฯ โดยมีพ่อค้า แม่ค้า นำมายากป่าสาธารณะภายในชุมชน เพื่อนำมาจำหน่ายให้กับผู้ที่สัญจรผ่านไปมา สร้างงานสร้างอาชีพ ให้กับคนในชุมชน

๕. อ่างเก็บน้ำหนองใหญ่ เป็นสถานที่พักผ่อนภายในตำบลยางขึ้นก และเป็นบ่อธนาคารน้ำใต้ดิน ต้นแบบ

๖.๖ อุตสาหกรรม ตำบลยางชื่นก มี โรงสีข้าวขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ แรงงาน ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพ ดังนี้

- ๑.เกษตรกรรม
- ๒.รับจ้างทั่วไป
- ๓.พนักงานบริษัท
- ๔.ค้าขาย
- ๕.ธุรกิจส่วนตัว
- ๖.ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ

๖.๘ คียภาพของชุมชนและพื้นที่ การรวมกลุ่มของประชากร แยกเป็นประเภทกลุ่มดังนี้

- กลุ่มแม่บ้านอาหารแปรรูป	จำนวน ๖ กลุ่ม หมู่ที่ ๑ บ้านยางชื่นก
- กลุ่มวิสาหกิจข้าวอินทรีย์	จำนวน ๓ กลุ่ม หมู่ที่ ๑ บ้านยางชื่นก
- กลุ่มเลี้ยงโค	จำนวน ๓ กลุ่ม หมู่ที่ ๑ บ้านยางชื่นก
- กลุ่มแปรรูปสมุนไพร	จำนวน ๓ กลุ่ม หมู่ที่ ๒ บ้านยางชื่นก
- กลุ่มทำปลาทูนึ่ง	จำนวน ๑ กลุ่ม หมู่ที่ ๒ บ้านยางชื่นก
- กลุ่มทอผ้าก่วย	จำนวน ๘ กลุ่ม หมู่ที่ ๓ บ้านผักแวง
- กลุ่มทำขนมข้าวเกรียบ	จำนวน ๙ กลุ่ม หมู่ที่ ๔ บ้านผักแวง
- กลุ่มข้าวอินทรีย์	จำนวน ๑๓ กลุ่ม หมู่ที่ ๕ บ้านโนนสิม
- กลุ่มจักรสาร	จำนวน ๕ กลุ่ม หมู่ที่ ๖ บ้านก่อนอ้อย
- กลุ่มหม่อนไหมเนลิมพระเกียรติ	จำนวน ๔ กลุ่ม หมู่ที่ ๗ บ้านคำสมอ
- กลุ่มจักสานເຄາວລົຍແດງ (เครือชุด)	จำนวน ๒ กลุ่ม หมู่ที่ ๘ บ้านหนองใหญ่
- กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่	จำนวน ๑ กลุ่ม หมู่ที่ ๙ บ้านคำสมอ
- กลุ่มทอเสื่อจากหญ้าหัวขود	จำนวน ๑ กลุ่ม หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางชื่นก
- กลุ่มจักสานເຄາວລົຍແດງ (เครือชุด)	จำนวน ๒ กลุ่ม หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางชื่นก

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านชุมชน

ส่วนที่ ๑ : ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบลยางขึ้นก					
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ครัวเรือน	พื้นที่ (ไร่)
๑	บ้านยางขึ้นก	๒๗๔	๒๐๗	๑๗๗	๔,๒๐๒
๒	บ้านยางขึ้นก	๑๔๕	๑๔๕	๙๖	๒,๐๗๔
๓	บ้านผักแวง	๓๘๐	๔๐๗	๒๗๔	๓,๒๙๒
๔	บ้านผักแวง	๓๖๐	๓๕๓	๑๙๔	๔,๙๐๑
๕	บ้านโพนสิม	๒๒๔	๒๓๖	๑๓๕	๒,๐๓๑
๖	บ้านก่อน้อย	๒๗๔	๒๙๖	๑๑๑	๒,๘๗๐
๗	บ้านคำสมอ	๒๑๑	๒๑๙	๑๙๖	๒,๖๕๖
๘	บ้านหนองใหญ่	๒๗๑	๒๕๑	๑๕๔	๒,๖๔๖
๙	บ้านคำสมอ	๑๔๑	๑๕๓	๙๓	๙๘๕
๑๐	บ้านยางขึ้นก	๑๘๔	๑๖๔	๑๐๖	๓,๔๕๐
สรุปรวม		๒,๔๑๔	๒,๔๓๖	๑,๔๙๐	๓๐,๑๗๑

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร หมู่ที่ ๑ บ้านยางขึ้นก มีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๒๐๒ ไร่ ทำการเกษตร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	๓๗ ครัวเรือน ^{๒๗๐ ไร่}	๖๕๐ กก./ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่	๖,๕๐๐ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๕๒ ครัวเรือน ^{๕๒๗ ไร่}	๔๕๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๒๗ ครัวเรือน ^{๒๑๕ ไร่}	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน	๑๙ ครัวเรือน ^{๑๕ ไร่}	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	๔ ครัวเรือน ^{๒๐ ไร่}	๕,๐๐๐ กก./ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	๑ ครัวเรือน ^{๑ ไร่}	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๒ ครัวเรือน ^{๓ ไร่}	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๑๕๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	๑ ครัวเรือน ^{๑ ไร่}	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๒ บ้านยางขึ้นก มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๐๗๔ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	๒๗๓ ครัวเรือน ๑๕๕๐ ไร่	๖๐๐ กก./ไร่	๑,๔๐๐ บาท/ไร่	๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๔๙ ครัวเรือน ๑,๓๗๔ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่	๔,๒๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๒๗ ครัวเรือน ๑๐๗ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๑ ครัวเรือน ๑ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๒๐๐ บาท/ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๓ บ้านผักแวง มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๒๙๒ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	๘๓ ครัวเรือน ๑,๑๖๑ ไร่	๖๒๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๖,๒๐๐ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๑๔๐ ครัวเรือน ๑,๑๖๑ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่	๔,๒๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๒๙ ครัวเรือน ๑๙๗ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๕ ครัวเรือน ๕ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๓,๘๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๔ บ้านผักแวง มีพื้นที่ทั้งหมด ๕,๙๐๑ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	๘๗ ครัวเรือน ๒,๐๕๐ ไร่	๕๕๕ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๕๕๕ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๖๙ ครัวเรือน ๒,๔๔๒ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๘๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๑๘ ครัวเรือน ๖๐ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑,๗๐๐ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๓ ครัวเรือน ๓ ไร่	๒,๕๐๐ กก./ไร่	๑๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๕ บ้านโนนสิม มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๐๓๗ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	๑๕ ครัวเรือน ๑๐๕ ไร่	๕๕๕ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๕๕๕ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๑๘ ครัวเรือน ๑,๗๗๗ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๘๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๑๓ ครัวเรือน ๕๙ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑,๗๐๐ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	๓ ครัวเรือน ๑๒ ไร่	๗,๐๐๐ กก./ไร่	๕๐๐ บาท/ ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๓๒ ครัวเรือน ๑๔๙ ไร่	๔,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๑๑๑ บาท/ไร่	๖,๐๐๑ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๖ บ้านก่อน้อย มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๔๗๐ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	๑. ครัวเรือน ๔๑ ไร่	๔๕๘ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔๕๘ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๑๒๙ ครัวเรือน ๒,๐๘๔ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๘๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๒๑ ครัวเรือน ๖๔ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไรมันสำปะหลัง	๑ ครัวเรือน ๕ ไร่	๔,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๗) หมู่ที่ ๗ บ้านคำสมอ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๕๖ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๑๔๗ ครัวเรือน ๑,๘๑๐ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๘๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๒๐ ครัวเรือน ๑๙๔ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไรมันสำปะหลัง	๑ ครัวเรือน ๒ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๘ บ้านหนองใหญ่ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๔๖ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๑๙๒ ครัวเรือน ๑,๓๗๐ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๘๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๒๖ ครัวเรือน ๕๕ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน แมก้ามังกร	๕ ครัวเรือน ๑๒๐ ไร่	๑,๗๑๐ กก./ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	๒ ครัวเรือน ๒ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๕,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๙ บ้านคำสมอ มีพื้นที่ทั้งหมด ๙๘๕ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๗๕ ครัวเรือน ๗๒๔ ไร่	๔๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๘๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๑๑ ครัวเรือน ๕๕ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๒ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๑๕๕๐ บาท/ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางขึ้นก มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๔๕๐ ไร่ ทำการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	๓๗. ครัวเรือน ๒๙๘ ไร่	๖๐๐ กก./ไร่	๑,๔๐๐ บาท/ไร่	๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๕๐. ครัวเรือน ๒,๒๗๒ ไร่	๔๕๐ กก./ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่	๔,๒๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน ยางพารา	๒๓. ครัวเรือน ๑๐๔ ไร่	๗๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๑,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวน	๑. ครัวเรือน ๑ ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	๓. ครัวเรือน ๑๗ ไร่	๗,๐๐๐ กก./ ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	๑. ครัวเรือน ๑ ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไรมันสำปะหลัง	๑. ครัวเรือน ๑ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๒๐๐ บาท/ไร่	๓,๔๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	๑. ครัวเรือน ๑ ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	๑. ครัวเรือน ๑ ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

**๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร
หมู่ที่ ๑ บ้านยางขึ้นก**

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓	○
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ ^๑ การเกษตรตลอดทั้งปี	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			ทั่วถึง ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
☐ ๑. แม่น้ำ			
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒	✓	✓ ๓๐ %
☐ ๓. คลอง			
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	✓	✓ ๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก			
☐ ๖. อื่นๆ/โปรด ระบุ)			

๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☒ ๕. คลอง ชลประทาน	๑		✓		✓	๒๐ %
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						

หมู่ที่ ๒ บ้านยางขึ้นก

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ嫖ระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓	○			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ ท้วถึง ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ			
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒		✓		✓	๓๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑		✓		✓	๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						

๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☒ ๕. คลอง	๑		✓	✓		๒๐ %
ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						
๖.๓)						
๖.๔)						

หมู่ที่ ๓ บ้านผักแวง

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ嫖ระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓	○			
แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒		✓	✓	✓	๓๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๓		✓	✓	✓	๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						

๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิจ						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☒ ๕. คลอง ชลประทาน	๗		✓		✓	๕๐ %
☒ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) คลองระบายน้ำ	๒		✓		✓	๑๕ %

หมู่ที่ ๔ บ้านผักแวง

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร			ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบประบุ		
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓		○		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี			การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร	
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒		✓		✓	๓๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒		✓		✓	๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิจ						

☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☒ ๕. คลอง ชลประทาน	๑		✓		✓	๖๐ %
☒ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) คลองระบายน้ำ ๖.๒) ๖.๓)	๒		✓		✓	๒๐ %

หมู่ที่ ๕ บ้านโพนสิม

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบประยะ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	☒		๓.๖ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			
	ความสำคัญ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑		✓		✓	๓๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒		✓		✓	๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ๖.๒)						

☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)					
๗.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น					
☐ ๑. แก้มลิง					
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ					
☐ ๓. ฝาย					
☐ ๔. ศรubs					
☒ ๕. คลอง ชลประทาน	๑		✓		✓ ๒๐ %
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)					

หน้าที่ ๖ บ้านก่อนน้อย

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) การนี้ที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน			✓ ○			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑		✓		✓	๓๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒		✓		✓	๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ)						

๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิ่ง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☒ ๕. คลอง ชลประทาน	๑		✓		✓	๑๕ %
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						

หมู่ที่ ๗ บ้านคำสมอ

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ嫖ระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓	๓.๖ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑		✓		✓	๒๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒		✓		✓	๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						

๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☐ ๕. คลอง						
ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						

หมู่ที่ ๘ บ้านหนองใหญ่

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓	○			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑		✓		✓	๒๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						

๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น

☐ ๑. แก้มลิ่ง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ	๑		✓		✓	๘๐%
☐ ๓. ฝาย						
☐ ๔. สระ						
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						

หมู่ที่ ๙ บ้านคำสมอ

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓			๓.๖ มิลลิเมตร	
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ
☐ ๑. แม่น้ำ						
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑		✓		✓	๓๐ %
☐ ๓. คลอง						
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง						
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑)						
๖.๒)						
๖.๓)						
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิ่ง						
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ						

☐ ๓. ฝ่าย						
☐ ๔. สระ						
☐ ๕. คลอง ชลประทาน						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑)						

หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางขึ้นก

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ嫖دระบุ				
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ					
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน			☒				๓.๖ มิลลิเมตร
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ ^๙ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึงฯ	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ							
☐ ๑. แม่น้ำ							
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒		☒		☒		๕๐ %
☐ ๓. คลอง							
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒		☒		☒		๒๐ %
☐ ๕. น้ำตก							
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑)							
๖.๒)							
๖.๓)							
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น							
☐ ๑. แก้มลิ่ง							
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ							
☐ ๓. ฝ้าย							
☐ ๔. สระ							

☒ ๕. คลอง ชลประทาน	๑		✓		✓	๑๕ %
☐ ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) _____ ๖.๒) _____ ๖.๓) _____						

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านยางขึ้นก

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ						
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ		✓				
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓	✓	✓	✓		
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑) _____ ๔.๖.๒) _____ ๔.๖.๓) _____						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ - ของทั้งหมู่บ้าน

(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านยางขึ้นก

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ ป่าบดalaสารณะ						
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสารณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓	✓			✓	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑)						
๔.๖.๒)						
๔.๖.๓)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

 เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ - ของทั้งหมู่บ้าน

(๓) หมู่ที่ ๓ ผักแวง

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ ป่าบดalaสารณะ						
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสารณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓	✓			✓	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑)						
๔.๖.๒)						
๔.๖.๓)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

 เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ - ของทั้งหมู่บ้าน

(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านผักแวง

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ ป่าบดalaสารณะ						
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสารณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓		✓		✓	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

 เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของทั้งหมู่บ้าน

(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านโพนสิม

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบดalaสารณะ						
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสารณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓		✓		✓	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

 เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของทั้งหมู่บ้าน

(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านก่อน้อย

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบดalaสารณะ						
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสารณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓		✓		✓	

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ _____ ของทั้งหมู่บ้าน

(๗) หมู่ที่ ๘ บ้านคำสามอ

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๔.๑ ป่าอดาลสาธารณณะ						
๔.๒ ป่อน้ำตื้นสาธารณณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓		✓		✓	

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ _____ ของทั้งหมู่บ้าน

(๘) หมู่ที่ ๙ บ้านหนองใหญ่

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือน ที่เข้าถึง
๔.๑ ป่าอดาลสาธารณณะ						
๔.๒ ป่อน้ำตื้นสาธารณณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓		✓		✓	

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ _____ ของทั้งหมู่บ้าน

(๙) หมู่ที่ บ้านคำสมอ

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ ป่าบดalaสารณะ						
๔.๒ ป่อน้ำตื้นสารณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓		✓		✓	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

 เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ - ของทั้งหมู่บ้าน

(๑๐) หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางขึ้นก

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ ป่าบดalaสารณะ						
๔.๒ ป่อน้ำตื้นสารณะ			✓			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		๑๐๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓		✓		✓	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้มีน้ำกิน มีน้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

 เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ - ของทั้งหมู่บ้าน

๔. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๔.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูล ศาสนาสถาน ดังนี้

วัดเหนือบ้านยางขึ้นก	หมู่ที่ ๑ บ้านยางขึ้นก
วัดป่าหนองสองพี่น้อง(สาขา ๑๖ วัดหนองป่าพง)	หมู่ที่ ๑ บ้านยางขึ้นก
วัดบ้านผักแวง	หมู่ที่ ๔ บ้านผักแวง
วัดป่าดงบ้านตาด	หมู่ที่ ๔ บ้านโนนสิม
วัดบ้านโนนสิม	หมู่ที่ ๕ บ้านโนนสิม
สำนักสงฆ์ป่าช้าบ้านโนนสิม	หมู่ที่ ๕ บ้านโนนสิม
วัดครูโพธิชัยบ้านคำสมอ	หมู่ที่ ๗ บ้านคำสมอ
วัดทุ่งกว้าง หมู่ที่ ๘ บ้านหนองใหญ่	
วัดใต้อัมพันวันยางขึ้นก	หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางขึ้นก

๔.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีและวัฒนธรรม เรียกว่า ฮีตสิบสอง ครองสิบสี่

คำสองคำ ได้แก่ ฮีต คือ จาริตร ซึ่งหมายถึงความประพฤติ ธรรมเนียม ประเพณีที่ดี สิบสองหมายถึง สิบสองเดือน ดังนั้น ฮีตสิบสอง จึงหมายถึง ประเพณีที่ประชาชนในภาคอีสานปฏิบัติสืบท่อ กันมา โอกาสต่างๆทั้งสิบสองเดือนของแต่ละในปี เป็นการผสมผสานพิธีกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องฝีและพิธีกรรมทางการเกษตร เข้ากับพิธีกรรมทางพุทธศาสนา ดังนี้

เดือนอ้าย บุญเข้ากรรม เป็นพิธีกรรมที่พระภิกษุทางออกจากราบดี พระภิกษุเป็นผู้ประกอบพิธี พระภิกษุจะเข้าอยู่ในเขตจำกัด และรักษาภัยและชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ พร้อมทั้งถือว่า “เข้ากรรม” เป็นการทดสอบคุณมารดา เพราะว่าเมื่อมารดาชาวอีสานคลอดบุตรต้องอยู่กรรม หรืออยู่ไฟ บางท้องถิ่นเรียกการเข้ากรรมว่า “การเข้าปริวาสกรรม” ใช้เวลาทั้งสิ้น ๕ คืน ปัจจุบันการทำบุญเข้ากรรม จะนิยมทำที่วัด โดยจะมีการกำหนดวันทำบุญเข้ากรรม ตามความพร้อมของแต่ละท้องที่

เดือนยี่ บุญคุณล้าน หลังจากนัดข้าวเสร็จแล้ว ชาวบ้านจะกองเมล็ดข้าวไว้ในลานนาด้วยเป็นรูปกรวยค่าว่า ชาวบ้านนิยมเรียกว่า “ก้มข้าว” ก่อนจะนำข้าวขึ้นเก็บไว้ในยุงฉาง ชาวบ้านจะทำบุญขวัญข้าว โดยนิมนต์พระสงฆ์มาเจริญพระพุทธมนต์ในตอนเย็นและถวายภัตตาหารเข้าในวันรุ่งขึ้น เเลี้ยงอาหารเพื่อนบ้าน ที่ไปร่วมพิธี ต่อจากนั้นจึงนำน้ำมันต์ไปพรอกองข้าวและ ที่นา เพื่อให้เจ้าของนาจะได้อยู่อย่างเป็นสุข ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล ปีต่อไปข้าวกล้านจะงอกงามและได้ผลดี ต่อจากนั้นจึงขันข้าวใส่ยุงฉาง เจ้าของนา บางคนอาจจะประกอบพิธีสู่ขวัญเล้า หรือยุงข้าวเพิ่มขึ้นอีก บางครั้งไม่สามารถทำบุญคุณล้านได้ เพราะว่าสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี

เดือนสาม บุญข้าวจี่ ตรงกับช่วงเทศกาลวันมาฆบูชา ชาวบ้าน นำข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้วมาปั้นเป็นก้อน ให้มีขนาดประมาณไข่เป็ดพองใหญ่ ทาเกลือแล้วเอาไม้เสียบอย่างไฟฟลิกกับป้ามาจันผิวข้าวจี่ กล้ายเป็นสีเหลือง ชาวบ้านต่างพากันนำข้าวจี่ไปวัด หลังจากที่พระสงฆ์สาวดพระพุทธมนต์แล้วต่อจากนั้นจึงตักบาตรด้วยข้าวจี่ กล่าวคำถวายข้าวจี่ แล้วนำข้าวจี่ถวายพระพร้อมกับอาหารอื่น ปัจจุบันได้รวมบุญมาฆบูชาไว้ในบุญข้าวจี่ด้วย

เดือนสี่ บุญพระเหวด หรือบุญมหาชาติ การทำบุญพระเหวดเป็นการประสานความร่วมมือกับหมู่บ้านจากหมู่บ้านอื่นมาร่วมงานด้วย กิจกรรมหลักของบุญพระเหวด คือ การนิมนต์พระอุปคุตมาประดิษฐานที่หอพระอุปคุตในตอนเช้า ตอนบ่ายมีพิธีอัญเชิญแห่พระเวสสันดร และพระนางมัทรีเข้าวัด ช่วงค่ำพระสงฆ์สวัสดิ์พระพุทธมนต์ กลางคืนเทคโนโลยีร่องพระมาลัยแสตน ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพระมาลัยไปเยี่ยม нар ก่อต่อจากนั้นจึงเทคโนโลยีสังกาศ วันที่สองจะมีเทคโนโลยีมหาชาติตลอดวัน เป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบท่อ กันมาว่าการเทคโนโลยีมหาชาตินั้นจะต้องเทคโนโลยีให้จบทั้ง ๓ คืนที่ภายในวันเดียว จึงจะได้อานิสงส์มาก บางท้องถิ่นจะมีการแห่ข้าว พันก้อน ก่อนฟังเทคโนโลยีมหาชาติ ในวันที่สอง ซึ่งจะ มีการทำพิธีแห่ข้าวพันก้อน ตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ น. โดยชาวบ้าน จะมีผู้นำทำพิธีแห่ขุดขาด แห่ข้าวไปตามชุมชนทิว จำนวน ๘ ทิศ รอบโบสถ์ โดยเดินเวียนทั้งหมด ๓ รอบ

เดือนห้า บุญส่งกรานต์ เป็นทำบุญเฉลิมฉลองปีใหม่ตามคติโบราณ ซึ่งจัดให้มีพร้อมกันทั่วประเทศ โดยทำบุญส่งกรานต์ในวันที่ ๑๓-๑๔ เมษาายน กิจกรรมหลักของบุญส่งกรานต์ คือการสรงน้ำพระพุทธรูปที่วัด สรงน้ำคนเฒ่าคนแก่ หนุ่มสาวเล่นสาดน้ำกัน (หรือนิยมเรียกว่า "ไปเนา") ขนทรายเข้าวัด ก่อพระเจดีย์ทราย บุชาพระเจดีย์ทราย และแห่ข้าวพันก้อน ในเมืองจะทำบุญส่งกรานต์เพียง ๓ วัน คือวันที่ ๑๓-๑๔ เมษาายน ส่วนในชนบทจะสรงน้ำพระพุทธรูปต่อไปอีกจนถึงวันเพลูเดือน ๖ จึงเรียกว่าสิบพิธีส่งกรานต์ และก่อนที่พิธีส่งกรานต์จะสิ้นลง ชาวบ้านจะทำพิธีแห่ดอกไม้รอบบ้าน ก่อพระเจดีย์ทรายไว้ตามทางสามแพร่ง รอบหมู่บ้าน ไปรวมกัน เรียกว่า คำโพธิ์ค้าไช และ ปักธงเฉลียงไว้ตามกองทราย

เดือนหก บุญบั้งไฟ เป็นพิธีกรรมของน法官และโดยทำพิธีบูชาอารักษ์หลักเมือง เพื่อให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล ให้ชาวบ้านได้ทำงานอย่างเต็มที่ ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข กิจกรรมหลักของบุญบั้งไฟ การแห่บั้งไฟ การประกวดและแข่งขันบั้งไฟ การเล่นกลองตุ่ม การเสิงกลองกิ่ง การหดสรงพระภิกษุหรือสามเณรที่เห็นว่าเป็นผู้มีคุณธรรม การบวนนาค วันสุดท้ายเป็นการจุดบั้งไฟ บางพื้นที่จะทำบุญบั้งไฟ ทุกๆ ๓ ปี ปีได้ไม่ทำบุญบั้งไฟก็จะทำเฉพาะบุญเดือนหก คือ บุญวันวิสาขบูชา

เดือนเจ็ด บุญชำะ ทำบุญชำะ ชำะ หมายความว่า ชำะ หรือล้าง เป็นการทำบุญเพื่อชำระล้างสิ่งอับมงคลให้ออกจากหมู่บ้าน เพื่อชาวบ้านอยู่เย็นเป็นสุข พ้นจากภัยต่าง ๆ โดยชาวบ้านจะสร้างประรำพิธีขึ้น ในหมู่บ้าน ผู้ต้นกล่าวทิศกันเสาระทั้งสี่มุมจัดทำอาสนสงฆ์ เตรียมเครื่องบูชาพระรัตนตรัย ด้วยสายสิญจน์ น้ำพระพุทธมนต์ ผ้ายกแขน (ข้อมือ) เครื่องไทยทาน gravid ทราย หลักไม้ไผ่ ๘ หลัก ตอนเย็นนิมนต์พระมาสวดมนต์ ตอนเข้าของวันรุ่งขึ้นถวายภัตตาหารเข้า ทำพิธี ๓ คืน เช้าวันสุดท้ายถวายสังฆทาน ประพรน้ำพระพุทธมนต์ คนเฒ่าคนแก่ผู้ยกแขนให้ชาวบ้าน ห่วง gravid ทรายให้ทั่วหมู่บ้าน แล้วขึ้งด้วยสายสิญจน์ให้รอบหมู่บ้าน เอาหลัก ๘ ทิศไปตอกไว้ตามทิศทั้งแปดของหมู่บ้าน ชาวบ้านจะนำสิ่งปฏิกูล ไปทิ้งนอกบ้านบางแห่งจะทำบุญชำะในเดือนสาม โดยเลือกวันขึ้น ๑๔- ๑๕ ค่ำ

เดือนแปด บุญเข้าพรรษา ซึ่งเป็นพิธีที่ให้พระภิกษุ และสามเณรอยู่ประจำที่วัดแห่งใดแห่งหนึ่งตลอดสามเดือน คือเริ่มตั้งแต่แรก ๑ ค่ำ เดือน ๘ ถึง ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ทำบุญเข้าพรรษาถือเอาวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ หรือวันอาสาฬหบูชาโดยชาวบ้านจะถวายภัตตาหารเข้าและภัตตาหารเพล พร้อมทั้งเครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นตลอดทั้ง ๓ เดือน แด่พระสงฆ์ ได้แก่ ไตรจีวร ยารักษาโรค เทียน ตะเกียง น้ำมัน นอกจากนั้นยังมีการถวายต้นเทียน บางท้องที่นำขี้ผึ้งมาหล่อเป็น ต้นเทียนขนาดใหญ่ ประดับตกแต่งลวดลายที่สวยงาม แล้วแห่ไปถวายพระ ที่วัด อาจจะมีการถวายผ้าอาบน้ำฝนหรือปัจจัยด้วย หลังจากนั้นพระสงฆ์จะเทศนา ๑ กัณฑ์

เดือนเก้า บุญข้าวประดับดิน เป็นการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่พระ หรือญาติมิตร ที่ล่วงลับไปแล้ว ข้าวประดับดิน คือ ข้าวและอาหารหวานคาว มากพูด และบุหรี่ ข้าวบ้านจะนำสิ่งของดังกล่าวใส่กระ Thompson และล้วนนำไปวางตามที่ต่างๆ ในเขต ลานวัด เช่น ตามร็อต ต้นไม้ หรือตามพื้นดิน การทำบุญข้าวประดับดินจะจัดขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙ โดยชาวบ้านจะลูกขี้นแต่เช้ามีดประจำณ ๓ – ๕ นาฬิกา และล้วนนำกระ Thompson ข้าวประดับดินไปวางไว้ตามที่เห็นว่าสมควร เมื่อวางกระ Thompson แล้วจะจุดธูปเทียนบอกกล่าวให้เปรตหรือผู้ล่วงลับไปแล้วมารับส่วนบุญ การนำกระ Thompson ไปวางที่ต่างๆ ต้องทำให้เสร็จก่อนรุ่งเช้า เพราะเชื่อว่าเปรตจะท่องเที่ยวเฉพาะเวลากลางคืนเท่านั้น เมื่อถึงเวลาเช้าก็จะทำบุญตักบาตร ถวายภัตตาหารเข้าแด่พระสงฆ์スマทานศีล พึงเทคโนโลยี และกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ล่วงลับ

เดือนสิบ บุญข้าวสาก ข้าวสาก คือ สลากภัต เป็นการถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์โดยวิธี จับสลาก เป็นการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ตาย ซึ่งเคยเป็นญาติผู้รักใคร่รับถือจะจัดงานขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ตอนเช้ามีดของวันงานชาวบ้านจะเตรียมอาหารที่จะทำเป็นสลากภัตแล้วนำอาหารอีกส่วนหนึ่งไปถวายพระและสามเณร พอกใกล้เวลาเพลจึงนำอาหารที่เตรียมไว้สำหรับทำเป็นสลากภัตไปวัด ชาวบ้านจะนำสลากที่มีชื่อพระสงฆ์และสามเณร ไปถวายพระสงฆ์หรือสามเณรรูปปั้น นำข้าวสลากภัตไปวางไว้ตามบริเวณวัด และจุดธูป เทียนบอกกล่าวให้ญาติมิตรที่ล่วงลับไปแล้วมารับอาหาร และผลบุญที่อุทิศไปให้มีการพึงเทคโนโลยี และกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ต่อจากนั้นชาวบ้านจะนำอาหารไปเลี้ยงผีตาแฉก ณ ที่นาของตน

เดือนสิบเอ็ด บุญออกพรรษา ชาวบ้านจะจัดงานในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ตอนเช้ามีการตักบาตรหรือตักบาตรเทโว ถวายภัตตาหารเข้าแด่พระภิกษุสามเณร บางท้องที่มีการถอนข้าวทิพย์ถวายเป็นพิเศษ มีการรับศีล พึงเทคโนโลยี ตอนค่ำมีการจุดประทีบโคมไฟในบริเวณวัดและหน้าบ้าน ในชนบทจะเอารวงข้าวที่เพิงผลิ เรียกว่า “ข้าน้ำนม” ทำเป็นดอกไม้บูชา กลางคืน มีมหรสพ ห้องถินที่อยู่ใกล้แม่น้ำ เช่น อำเภอชานุมาน จะจัดให้มีการแข่งเรือ ชาวบ้านนิยมเรียกว่า การส่วงເຊື້ອ นอกจากนี้ประชาชนจากสารารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลាតวนิยมมาร่วมแข่งเรือในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย

เดือนสิบสอง บุญกฐิน การทำบุญกฐิน คือการถวายผ้าไตรจีวรแด่พระสงฆ์ที่ผ่านการจำพรรษาแล้ว มีระยะเวลากรุงศรีฯ หรือกรุงศรีน ตั้งแต่วันแรก ๑ ค่ำเดือน ๑๑ ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ในการทำบุญกฐินนั้นเจ้าภาพจะต้องจองวัด และกำหนดวัดที่ต้องจัดตั้งแต่ช่วงเวลาเข้าพรรษา พร้อมทั้งเตรียมผ้าไตรจีวร อัญเชิญพระอุปัชฌาย์ แล้วเครื่องไทยทาน เจ้าภาพจะแจ้งข่าวการทำบุญกฐินให้ญาติมิตรทราบ กลางคืนก่อนวันที่ต้องจัดตั้งกฐินจะมีมหรสพลององค์กฐินอย่างสนุกสนาน วันรุ่งขึ้นก็แห่องค์กฐินไปวัด แห่เวียนประทักษิณหรือเวียนข่าวรอบโบสถ์ สามรอบ และจึงทำพิธีถวายผ้ากฐินพร้อมทั้งบริหารแด่พระสงฆ์

ซึ่งประเพณีต่างๆเหล่านี้ ทำให้ชาวบ้านในชุมชนได้ร่วมกันทำกิจกรรม พบประพุตคุย มีความเอื้ออาทรแปงปัน และสร้างความสามัคคีในชุมชน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น ประณย์ ในเขตตำบลยางขึ้นก้าด่อนรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น
ดังนี้

ประเภทภูมิปัญญา	ชื่อ-สกุล และที่อยู่ของเจ้าของภูมิปัญญา	ประโยชน์ต่อชุมชนในด้านใด
จักรสาบ	นายสุนทร ฉลวยแสง	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
หมօสูตร	นายศรี วรสุทธิ์	ผู้นำทางพิธีทางศาสนา
ข้าวอินทรีย์	นายชิต จันทร์โยธา	ผู้นำการเกษตร
หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	นายศุภชัย ทองกุล	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
ทำพาขวัญ	นางวินัย บัวลอย	ผู้นำทางพิธีทางศาสนา
แปรรูปอาหาร	นางทองจันทร์ อุริวงศ์	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
ช่างปูน , ช่างไม้	นายฉัตรชัย แสงศรี	ผู้ชำนาญด้านก่อสร้าง
รักษาแผนโบราณ	นายจันทา ประทุม	รักษาผู้ป่วยด้วยแผนโบราณ
นวดแผนโบราณ	นางหนูพร พลผล	รักษาอาการปวดเมื่อย
จักรสาบ	นายสวัสดิ์ อุ่นจิตร	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
หมօสูตร	นายสำราญ แสงศรี	ผู้นำทางศาสนา
เกษตรทำงาน	นายชูศักดิ์ วรสุทธิ์	ผู้รู้ด้านเกษตร
ปศุสัตว์	นายวาร์สัน อุ่นจิตร	ผู้ชำนาญด้านปศุสัตว์
ทำบังไฟ	นายสมศรี มุขสิทธิ์	ประเพณี
ทำพาขวัญ	นางที บุญเพียง	ผู้รู้ทางพิธีกรรมทางศาสนา
ทำพาขวัญ	นางอุบล เครือศรี	ผู้รู้ทางพิธีกรรมทางศาสนา
ผ้าก่าว	นางคำแปลง การินทร์	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
หอผ้าไหม	นางสนุก บุญรินทร์	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
ผลิตภัณฑ์เอกสารลับย์แดง	นางสาวคร ปวงสุข	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
จักรสาบทุกชนิด	นายบัวสี ศิลารักษ์	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
จักรสาบทุกชนิด	นายจันทร์ บุญอาเรีย	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
หมօยาสมุนไพร	นายศุภชัย ใจเตียง	รักษาโรคภัยไข้เจ็บ
หมอน้ำมันต์ หมօพร้าหมณ์	นายจันที การินทร์	การรักษา จิตวิญญาณ กำลังใจ
หมօรักษาງูกัด	นางเบญจวรรณ การินทร์	การรักษาผู้ถูกงูกัด
จักรสาบ	นางคำตา บุญเพียง	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
ถักหมอน	น.ส.บุญตรี เครือศรี	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
จักรสาบ	นายสุวรรณ บุญเพียง	สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์
หมօสูตร/หมօทำขวัญ	นายทวี อุ่นจิตร	ผู้นำทางศาสนา
นวดแผนโบราณ	นางบัวพัน บุญแจ่ม	รักษาอาการปวดเมื่อย

ภาษาถิ่น ที่ชาวตำบลยางขึ้นก ใช้ในการสื่อสาร คือ ภาษาสื่อสารเกิดจากการเรียนรู้ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดหรือเกิดจากสัญชาตญาณ มนุษย์เริ่ม เรียนรู้วิธีการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารในชีวิตประจำวัน มาทีละเล็ก ทีละน้อยตามความจำเป็น ของชีวิตและมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และพัฒนาขึ้นตามลำดับ ทั้งภาษาถ้อยคำและภาษา ที่ไม่ใช่ถ้อยคำการใช้ภาษา ในชีวิตประจำวันย่อมมีความแตกต่างกัน ไปบ้างตามกาลเทศะ บุคคล อาชีพ เพศ วัย สภาพทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำ วิธีการเรียนรู้เรียงถ้อยคำ และการเลือกใช้ถ้อยคำ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มีสิทธิผล ทำให้เกิดความแตกต่าง ทำให้เกิดภาษากลุ่มย่อย ๆ ขึ้น แต่อย่างไร ก็ตามไม่ว่าผู้ใช้ภาษา จะอยู่ในสังคมใด ก็ ต้องเรียนรู้วิธีการใช้ภาษาของคนในสังคมนั้นให้เข้าใจ ทั้งนี้เพื่อจะได้ใช้ภาษาสื่อสาร ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษากลุ่มย่อย ๆ ต่าง ๆ มีดังนี้

อีสาน ภาษาถิ่โนีสานของประเทศไทยมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาที่พูดที่ใช้กันในประเทศไทย แต่ภาษาอีสานก็ยังถือว่าเป็นภาษาถิ่นของภาษาไทย ภาษาถิ่โนีสานมีภาษาถิ่นย่ออยหลาย ภาษา ได้แก่ ภาษาที่ชนกลุ่มใหญ่ในภาคอีสานใช้พูดจากัน ซึ่งใช้สื่อสารอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ของภาค อีสาน หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น ศักดิ์สิทธิ์ หนองคาย นครพนม ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด เลย ชัยภูมิ มหาสารคาม กาฬสินธุ์ เป็นต้น

๙.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป จำนวน ๖ กลุ่ม หมู่ที่ ๑ บ้านยางขึ้นก
- ผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ จำนวน ๓ กลุ่ม หมู่ที่ ๑ บ้านยางขึ้นก
- ผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ จำนวน ๑๓ กลุ่ม หมู่ที่ ๕ บ้านโพนสิม
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปสมุนไพร จำนวน ๓ กลุ่ม หมู่ที่ ๒ บ้านยางขึ้นก
- ผลิตภัณฑ์ผ้าก่ำวย จำนวน ๘ กลุ่ม หมู่ที่ ๓ บ้านผักแวง
- ผลิตภัณฑ์ขนมข้าวเกรียบ จำนวน ๙ กลุ่ม หมู่ที่ ๔ บ้านผักแวง
- ผลิตภัณฑ์เครื่องจักรงาน จำนวน ๕ กลุ่ม หมู่ที่ ๖ บ้านก่อน้อย
- ผลิตภัณฑ์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติ จำนวน ๔ กลุ่ม หมู่ที่ ๗ บ้านคำสมอ
- ผลิตภัณฑ์จักسانເຄວລີຢແດງ (เครื่องซุด) จำนวน ๒ กลุ่ม หมู่ที่ ๘ บ้านหนองใหญ่
- ผลิตภัณฑ์จักسانເຄວລີຢແດງ (เครื่องซุด) จำนวน ๒ กลุ่ม หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางขึ้นก
- ผลิตภัณฑ์ห่อเสื้อจากหญ้าหัวขอ จำนวน ๑ กลุ่ม หมู่ที่ ๑๐ บ้านยางขึ้นก

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากการธรรมชาติ คือ น้ำฝน และน้ำที่เกิดจากการ ผลิตจากระบบที่สะอาด ปลอดภัย

๙.๒ ป่าไม้ ในเขตตำบลยางขึ้นก มีป่าไม้ ที่อุดมไปด้วยสมุนไพร ชีวภาพ เช่น เห็ดโคลน เห็ด ปลวก เห็ดตีนแมลงสาด และทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่สามารถนำมารวิโภค และนำไปขายเป็นรายได้

๙.๓ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ตำบลยางชื่นก มีสภาพพื้นที่ ทำการเกษตร โดยการขุดลอกคูคลอง วางท่อระบายน้ำเพื่อการเกษตร และขุดเจาะป่าบดalaเพื่อการเกษตร โครงการปลูกต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของตำบลให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นการรักษาสภาพแวดล้อม พื้นที่ป่าไม้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และได้ดำเนินการหลักของธนาคารน้ำให้ดิน มาประยุกต์ใช้ในพื้นที่

๑๐.อื่นๆ มวลชนจัดตั้ง

- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๐๑ คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน ๕๖ คน

ส่วนที่ ๒

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ประเทศไทย : ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
 ๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
 ๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
 ๕. ยุทธศาสตร์การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 ๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
๑. ยุทธศาสตร์ ด้านความมั่นคง	๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการป้องกันระบบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ^๑ ๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ^๒ ๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ^๓ ๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล ^๔ ๕) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ ^๕ ๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการนักกำลังป้องกันประเทศไทยและกองทัพ ^๖ ๗) การพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทาง ^๗ อาหารพลังงาน และน้ำ ^๘ ๙) การปรับกระบวนการการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวทางนำมากขึ้น ^๙

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
๒.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	<p>๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น</p> <p>๒) การพัฒนาภาคการผลิตและการบริหาร <u>ภาคเกษตร</u> ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตทางการเกษตรให้เข้มแข็ง และยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกรรมรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปเกษตรที่ยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง</p> <p><u>ภาคอุตสาหกรรม</u> พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ</p> <p>๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์แรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกระดับศักยภาพสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันการเกษตร</p> <p>๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษรายเดียว พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายแดนฝั่งทะเลและแม่น้ำ ก่อตั้งศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ</p> <p>๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา</p> <p>๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภัติ ภูมิภาคและนานาประเทศ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานอาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์กรระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภัติและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและการสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย</p>
๓.ยุทธศาสตร์ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	<p>๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้การสนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศไทย โดยพัฒนาเริ่มต้นในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต</p> <p>๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมทั่วถึง</p> <p>๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี</p> <p>๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้อื้อต่อการพัฒนาคน</p>

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
๔. ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้าง โอกาสความ เสมอภาค และ เท่าเทียมกัน ทางสังคม	<p>(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ</p> <p>(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตในสังคมสุขภาวะ</p> <p>(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน</p> <p>(๕) การพัฒนาสื่อสารมวลชนให้กับกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา</p>
๕. ยุทธศาสตร์ การสร้างความ เติบโตบน คุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	<p>(๑) การจัดระบบอนุรักษ์พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกวิทยาอย่างบูรณาการ</p> <p>(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคส่วน</p> <p>(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๕) การร่วมผลปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม</p>
๖. ยุทธศาสตร์ ด้านการปรับ สมดุลและ พัฒนาระบบ การบริหาร จัดการภาครัฐ	<p>(๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ</p> <p>(๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>(๓) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม</p> <p>(๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ</p> <p>(๕) การพัฒนาระบบการจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ</p> <p>(๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <p>(๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าเส้นอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ</p>

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความโปร่งดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่อุปทานค่าในภาคเกษตรอุตสาหกรรม บริการ การลงทุน การพัฒนา SMEs และเกษตรกรรุ่นใหม่

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์พื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่ม ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วม ประเทศ ปราศจากคอร์รัปชัน ปราศจากคอร์รัปชันมีการกระจายอำนาจ และแบ่งการกิจจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์

มุ่งเน้นการพัฒนาภูมิภาคโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมส่งการเชื่อมโยงเครือข่าย โทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่อง จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

พัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับพิธิทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

ประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจน มาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้อง ในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค

๑.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ)

วิสัยทัคณ์ : “อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิง คุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

เป้าประสงค์รวม

- (๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่ม มูลค่า
- (๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยกรอบด้วยมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- (๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

เป้าประสงค์

- (๑) ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ ปริมาณ และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
- (๒) ส่งเสริม สนับสนุนการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรในระดับอุตสาหกรรม
- (๓) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย
 - จำนวนพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ๑๐๐,๐๐๐ ไร่
 - ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์ เกษตรแปรรูปของกลุ่มจังหวัดฯ ที่ได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๘๐
 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์

- (๑). ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
- (๒). แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
- (๓). ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าประสงค์

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
- ๒) สร้างรายได้เพิ่มจากการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มนูลค่าและคุณค่า
- ๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย
 - ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓
 - ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๓
กลยุทธ์
 ๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และ ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย
 ๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
 ๓. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
 ๔. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้า การลงทุนสู่สากล

เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนและการบริการทั้งในและต่างประเทศ
- ๒) ยกระดับโครงข่ายการคมนาคม การขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานเอื้อต่อการค้า การลงทุน

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
- ๒) จำนวนผู้ประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ๑,๐๐๐ คน

กลยุทธ์

- ๑) การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
- ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
- ๓) การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศไทยเพื่อนบ้าน

๑.๔ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. วิสัยทัศน์ อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

“เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล ”

๒. ยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
๒. การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง
๓. การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน
๔. การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
๕. การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

๓. กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- ๒) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย
- ๓) การส่งเสริมระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางด้านการศึกษาอย่างท่าเที่ยม
- ๕) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
- ๖) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- ๗) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพserimแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
๕. ส่งเสริมการป้องกันดูแล และรักษาสุขภาพแก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- ๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล

๒. การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๔. การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

๕. การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕. การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ
แนวทางการพัฒนา

๑. ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตผลสำคัญจากฐานชีวภาพสู่สากล

๓. สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม

๔. เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพของเพื่อผลักดันให้อุบลราชธานีเป็น Bioeconomy Hub ของพื้นที่

๖. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๑ วิสัยทัคค์ “ตำบลน่าอยู่เคียงคู่ คุณธรรม เน้นนำการมีส่วนร่วม ครบถ้วนวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ” พันธกิจหลัก

๑. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการอย่างทั่วถึง

๒. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

๓. พัฒนาความรู้ของประชาชนในการประกอบอาชีพ

๔. พัฒนาสาธารณูปสุขและสวัสดิการทางสังคม

๕. พัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันภัยยาเสพติด

๗. จัดการศึกษาขั้นฐาน พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ให้ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการ

๘. พัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น

๙. พัฒนาการบริหาร การเมือง การปกครองและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

ประชาชนได้รับบริการที่สะอาด รวดเร็ว และปลอดภัยอย่างทั่วถึง

๑. ประชาชนมีความรู้ การดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนได้รับการสนับสนุนสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. ประชาชนมีความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ดีขึ้น
๕. ชนชนมีความเข้มแข็ง ห่างไกลยาเสพติด
๖. องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดการศึกษาให้อย่างมีคุณภาพ
๗. ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์พื้นฟู และบำรุงรักษาอย่างยั่งยืน
๘. ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและนโยบายสาธารณะเพิ่มขึ้น

๒.๒ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน ประปา ท่อระบายน้ำ โครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ

แนวทางที่ ๒ ชุดลอก แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรให้ทั่วถึงและเพียงพอ แนวทางที่ ๓ ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ แรงสูง ไฟฟ้าแสงสว่าง ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ ๑ การลงเริ่มอาชีพ เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน

แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมกิจกรรมสาธารณสุข

แนวทางที่ ๔ จัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระบบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาบุคลากรและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แนวทางที่ ๒ สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทางที่ ๓ การช่วยเหลือสังเคราะห์ผู้ประสบภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๑ พัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์และพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๒ จัดการระบบบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล

แนวทางที่ ๓ พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางที่ ๑ พัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากร

แนวทางที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการ

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมกิจกรรมการเมืองการปกครอง

แนวทางที่ ๔ พัฒนาสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ จัดทำวัสดุครุภัณฑ์เพื่อการให้บริการประชาชน

๒. ๓ เป้าประสงค์

๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต้องได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านและทั่วถึง

๒. พัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย และเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน เพื่อสร้างสังคมที่มีคุณภาพ และ ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพ ประชาชนมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. องค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก พัฒนาการจัดการศึกษา และระบบการจัดการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

๔. ตำบลยางขึ้นก มีдин น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรคุณภาพ พื้นที่การเกษตรมีความสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น

๕. องค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก พัฒนาการจัดการศึกษา และระบบการจัดการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

๖. คุณภาพการบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสู่สากลและมีประสิทธิภาพ เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. การจัดบริการสาธารณูปโภคด้านโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี จากพื้นที่บริการสาธารณะ

๒. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ลดการใช้สารเคมีและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และมูลค่าผลผลิตทางเกษตรของตำบล (ข้าว) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติรวมถึงมีการจัดการสิ่งแวดล้อมน่าอยู่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๔. ประชาชนมีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี ของครัวเรือนในเขต อบต.ยางขึ้นก

๕. การรักษาและสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณีท้องถิ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและเข้าถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างรอบด้าน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของจำนวนประชากรในเขต อบต.ยางขึ้นก

๗. อบต.ยางขึ้นก มีผลการปฏิบัติราชการประจำปีมากกว่าร้อยละ ๖๕

๘. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกประเภทให้มีคุณภาพอย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ

๙. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการสร้างความพร้อมของสื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัยอย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ

๒.๕ กลยุทธ์

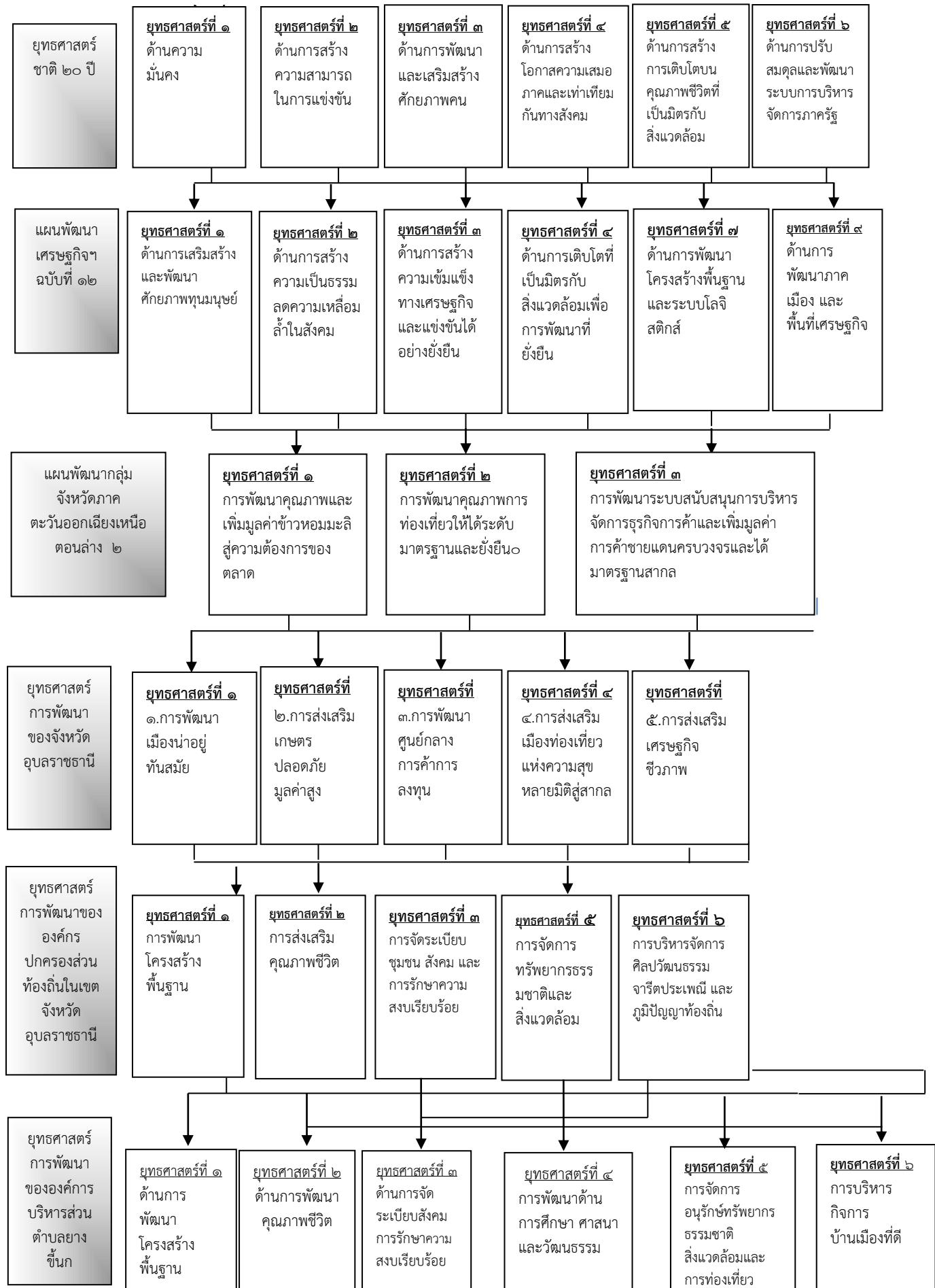
๑. ก่อสร้างพัฒนาปรับปรุงบำรุงเหล่งำ้ และสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากร้ำ้และสิ่งแวดล้อม
๒. การบริหารจัดการและรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอย
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมuhnบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
๖. ก่อสร้างพัฒนาปรับปรุงบำรุงเส้นทางคมนาคม และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
๗. ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ และส่งเสริมสุขภาพด้านการกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชน
๘. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส และเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน
๙. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน
๑๐. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะ
๑๑. พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ระบบการจัดการเรียนรู้ และสนับสนุนเหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่นเพื่อรับประคามอาเซียน

๒.๖ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาท้องถิ่นด้วยการจัดบริการสาธารณะให้ท่วงถึงและรอบด้านเพื่อสร้างการพัฒนาด้านความจำเป็นพื้นฐานให้กับประชาชน
๒. การพัฒนาการจัดการศึกษาในท้องถิ่นรวมถึงการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณีท้องถิ่น
๓. การพัฒนาด้านสาธารณสุข และการจัดการขยะสู่ตำบลสุขภาวะ
๔. การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนในท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมุ่งหวังให้ประชาชนพึ่งตนเองได้
๕. การพัฒนาระบบบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๖ ความเข้มข้นของยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเข้มข้นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นกพ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสีปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์	จุดแข็ง (STRENGTHS)	จุดอ่อน (WEAKNESSES)
๑. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก - มีการปรับปรุงถนนให้ประชาชนสามารถใช้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก - มีการพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น การขยายระบบประปา การขุดลอกคูคลอง - มีการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร - มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี - มีระบบชลประทานเพื่อการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ - การคมนาคมระหว่างตำบลไม่สะดวก - ขาดการประชาสัมพันธ์ / และแนะนำประชาชน
	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายจัดสรรงบประมาณตามโครงการเร่งด่วน - กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนงบประมาณโครงการก่อสร้างถนน การพัฒนาแหล่งน้ำ และก่อสร้างประปาหมู่บ้าน - มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ เหมาะสมแก่การจัดการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเหมาะสมแก่การประกอบอาชีพเกษตร - ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดมีความสอดคล้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - การเปลี่ยนแปลงนโยบายและบุคลากรรัฐที่เกี่ยวข้อง - ถนนบางสายยังไม่ได้ถ่ายโอนให้อบต. เป็นเจ้าของ การซื้อขาย เช่า หรือปรับปรุงเกิดความล่าช้า - กฏระเบียบของภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางการปฏิบัติงาน

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ตามหลัก SWOT ANALYSIS โดยแยกแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	จุดแข็ง (STRENGTHS)	จุดอ่อน (WEEKNESSES)
	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุน สวัสดิการให้กับ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส - มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - มีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน - มีกองทุนสวัสดิการชุมชน - มีกองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต. - มีอาสาสมัครสาธารณสุขแต่ละหมู่บ้าน - มีศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยี การเกษตรประจำตำบล 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณขององคกรปกติของ สวนทองถินไม่เพียงพอต่อการ บริหารจัดการ - การจัดทำฐานข้อมูลทางด้านสังคม ไม่เป็นระบบ
	โอกาส (OPPORTUNITIES)	อุปสรรค (THREATS)
๒. ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนงบประมาณ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี - รัฐบาลมีนโยบายจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ - รัฐบาลมีนโยบายโครงการจัดสวัสดิการ เบี้ยความพิการและจัดทำบัตร ประจำตัวคนพิการอย่างทั่วถึง - มีแนวทางการขอรับการสนับสนุน จากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการ สังคมจังหวัดอุบลราชธานี - การเดินทางมาสถานศึกษาสะดวก - ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดมีความ สอดคล้อง - ยุทธศาสตร์การพัฒนากรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นมีความสอดคล้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ กฎระเบียบการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ - มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบและ แนวทางการปฏิบัติงาน - ผลผลิตทางการเกษตรมีราคาต่ำ - กลุ่มอาชีพยังขาดความเข้มแข็ง - ประชาชนมีความนิยมที่ผิด ยึดติดกับ วัฒนธรรมเชิงอนุรักษ์
๓. ด้านการจัดระบบ สังคมการรักษาความสงบ เรียบร้อย	<p>โอกาส (OPPORTUNITIES)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ในพื้นที่ ครอบทุกหมู่บ้าน เพื่อสอดส่องดูแลให้ความ ช่วยเหลือประชาชน เมื่อเกิดเหตุ และมีการ ควบคุมดูแลจากผู้นำชุมชนในการป้องกันภัย - มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้ามาดูแลด้านความ ปลอดภัยในเขตพื้นที่ตลอดเวลา 	<p>อุปสรรค (THREATS)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ภัยธรรมชาติ

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ตามหลัก SWOT ANALYSIS โดยแยกแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	จุดแข็ง (STRENGTHS)	จุดอ่อน (WEEKNESSES)
๔. ด้านการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	จุดแข็ง (STRENGTHS)	จุดอ่อน (WEEKNESSES)
	โอกาส (OPPORTUNITIES)	อุปสรรค (THREATS)
๕. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	จุดแข็ง (STRENGTHS)	จุดอ่อน (WEEKNESSES)
	โอกาส (OPPORTUNITIES)	อุปสรรค (THREATS)
๖. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	จุดแข็ง (STRENGTHS)	จุดอ่อน (WEEKNESSES)
	โอกาส (OPPORTUNITIES)	อุปสรรค (THREATS)

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

องค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก ได้จัดให้มีการประชาคมเพื่อรวบรวมความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่น ในการนี้จึงได้นำข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งผ่านการแสดงความคิดเห็นจากประชาชน การสำรวจ/ออกพื้นที่ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปช.) เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) และข้อมูลการจัดทำแผนชุมชนของตำบลยางขึ้นก มาวิเคราะห์และสรุปปัญหาความต้องการของประชาชนได้ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๑. ด้านการศึกษา	๑. บุคลากรทางการศึกษามีเพียงพอ ๒. ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ครุภัณฑ์การศึกษาที่มีคุณภาพ
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๑. ปัญหาหนี้สิน ๒. ปัญหาความยากจน ค่าครองชีพสูง รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย ๓. การใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ๔. ต้นทุนการผลิตสูง แต่ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำทำให้รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย ๕. ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร ๖. ขาดเครื่องมือที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพ ๗. ปัญหาพื้นที่การเกษตรจากภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ฝนทึบช่วง ๘. ปัญหาด้านการตลาด ขาดตลาดรับซื้อย่างต่อเนื่อง และปัญหาด้านราคารับซื้อผลผลิตที่มีความผันผวนสูง
๓. ด้านสังคม	๑. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ๒. ปัญหาครอบครัว สังคมไม่เข้มแข็ง ๓. ความปลดภัยในทรัพย์สิน
๔. ด้านสิ่งแวดล้อม	๑. ไม่มีสถานที่ทึบขยายที่ถูกสุขลักษณะ ๒. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ๓. ปัญหาเผาไหม้ ๔. ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะ
๕. ด้านการบริหารจัดการที่ดิน	๑. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่น ๒. การประชามติพันธ์ของภาครัฐ การให้บริการประชาชนยังไม่ทั่วถึง ขาดการบริการเชิงรุก
๖. ด้านบริการสาธารณสุข	๑. ถนนชำรุดเสียหาย เป็นหลุม เป็นบ่อ ๒. ถนนไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากเป็นถนนลูกรังและแคบไม่มีไฟลั่นทาง ๓. งบประมาณที่มีไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณสุขได้ครบถ้วนด้าน และไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ๔. น้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคและเพื่อการเกษตรยังไม่เพียงพอ ๕. ไฟทางสาธารณะและการเกษตรยังไม่เพียงพอ

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น ของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผน ชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาชนท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับ คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวนหรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนา ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดไปใช้ เป็น แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ให้ต่อไปและเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำ งบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่ การบูรณา การร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเขื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา ภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๑ และในการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผล ยุทธศาสตร์เพื่อ ความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการ จัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓)พ.ศ. ๒๕๖๑ โดย คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่ง เป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ ประกาศใช้บประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.ร/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการ ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๔. การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรบริหารส่วนตำบลยางชื่นก

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคม แห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่งคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักปรัชญารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าที่จะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๔.๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลยางขึ้นก เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถ ตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในภาระของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างไร ซึ่งสามารถวัดผล ได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณฯ ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่างๆ

(๑) ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณ

๑.๑ แบบตัวปัจจัยการปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

๑.๒ แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) แบบบัตรคะแนน หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

๑.๓ แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

๑.๔ แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ตัวแบบเชิงเหตุผล หรือ Logical Model

๑.๕ แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS)) ระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS

๑.๖ แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ Problem-Solving Method

๑.๗ แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)

๑.๘ แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

๑.๙ แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

๑.๑๐ แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) และ

๑.๑๑ แบบอื่น ๆ ท้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบ ตาม ข้อ (๑) - (๑๐) หรือเป็นแบบสมกันได้

(๒) เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

(๓) ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

(๔) วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไหร่ (Key Performance Indicators : KPIs)

(๕) ผลกระทบ(Impact)

๒.) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality) การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพ โดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการ ดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อปท.

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการ อปท.
(ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๑ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑. ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑.๑ ปัญหาสาธารณภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง ภัยไฟ น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและ ทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิด เหตุ บรรจุแผนงานโครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

๑.๒ ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน ปัจจุบันสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งเกิดการระบาดทั่วโลก และประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างหนัก และวิกฤต เกิดจากที่ส่งผลอันตราย หรือคร่าชีวิต ประชาชน และโรคระบาดที่เกิดจากสัตว์ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคเมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รณรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่รับงบการ เกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา อย่างยั่งยืน

๑.๓ ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ประชาชนในตำบลมีคุณรายได้ น้อย มีหนี้สินมากขึ้น ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพ สาขาวิชาการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการจัดบริการสาธารณด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับ เด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อ มีรายได้

๑.๔ ปัญหาฯลฯในตำบลในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกันโดยการลงพื้นที่ค้นหาการณรงค์ป้องกันการให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางการคมนาคมบางหมู่บ้าน บางพื้นที่ เป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงคด曲 ฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิด ปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสียงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำ แผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

